

Sygn. akt IV CZ 58/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. T.
przy uczestnictwie A. I. i S. I.
o podział majątku spółki cywilnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 listopada 2016 r.,
zażalenia uczestników postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 30 marca 2016 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 marca 2016 roku, Sąd Okręgowy w G. odrzucił - na podstawie art. 373 k.p.c. - apelację wniesioną przez uczestników [...] od postanowienia Sądu Rejonowego w I. z dnia 11 czerwca 2015 roku, którym Sąd ten dokonał podziału majątku spółki cywilnej - Zakład Usług [...]. W ocenie Sądu Okręgowego, apelujący nie uzupełnili braków formalnych apelacji, ponieważ nie wskazali wartości przedmiotu zaskarżenia, a nadto przedmiotem apelacji uczynili - sprzecznie z art. 383 k.p.c. - nowe żądania, których nie zgłosili w toku postępowania przed Sądem Rejonowym.

W zażaleniu na to postanowienie, uczestnicy postępowania domagali się jego uchylenia, argumentując, że w piśmie procesowym z dnia 4 listopada 2015 roku wskazali wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 65 716,59 złotych, doprecyzowali wnioski apelacji, a nadto przedmiotem apelacji było żądanie rozliczenia długów spółki cywilnej, zgłoszone - wbrew stanowisku Sądu Okręgowego - w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w piśmie procesowym z dnia 30 kwietnia 2015 roku, którego to żądania Sąd Rejonowy nie uwzględnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 28 października 2015 roku, Sąd Okręgowy w E. w ramach przeprowadzonego na podstawie art. 373 k.p.c. postępowania kontrolnego, zobowiązał pełnomocnika uczestników do uzupełnienia braków formalnych apelacji przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, zakresu zaskarżenia oraz wniosków apelacyjnych ze wskazaniem konkretnych kwot, które miałyby być przedmiotem zmiany w postępowaniu apelacyjnym. W określonym terminie uczestnicy złożyli pismo z dnia 4 listopada 2015 roku (k. 505 akt), w którym określili wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 65 716,59 złotych, a więc kwotę, której podziału między byłych wspólników dokonał Sąd Rejonowy w punkcie III ppkt 2 postanowienia z dnia 11 czerwca 2015 roku. Wskazali, że domagają się ustalenia, iż uczestnicy dokonali spłaty długu spółki cywilnej w wysokości 58 218,44 złotych i z tego tytułu ze zdeponowanej na rachunku bankowym spółki kwoty 65 716,59 złotych, S. I. powinien otrzymać 26 342,26 zł, zaś A. I. 34 643,14 złotych.

Pozostała kwota 7 498,15 złotych powinna być przyznana uczestnikom w częściach równych. Należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, że uczestnicy nie uzupełnili braków formalnych apelacji w sposób pozwalający na nadanie jej biegu, albowiem zakres dochodzonej zmiany zaskarżonego postanowienia Sądu pierwszej instancji nie odpowiada wskazanej w piśmie z dnia 4 listopada 2015 roku wartości przedmiotu zaskarżenia. Suma kwot 26 342,26 zł i 34 643,14 zł stanowi 60 985,40 zł. Jeśli dodać do niej 7 498,15 złotych, otrzymana suma 68 483,55 złotych przekracza wskazaną ostatecznie przez skarżących wartość przedmiotu zaskarżenia (65 716,59 złotych). Zważywszy na treść apelacji, z której wynika z kolei, że uczestnicy uregulowali dług spółki w kwocie 52 064,52 zł (k. 476 akt), a więc innej niż wskazana w piśmie z dnia 4 listopada 2015 r. (58 218,44 złotych), należy wskazać, że nie jest rzeczą Sądu Odwoławczego spekulować, o jaki sposób rozstrzygnięcia apelacji chodzi skarżącym oraz o jakiej treści orzeczenie reformatoryjne sądu drugiej instancji wnoszą, zwłaszcza, że uczestnicy są zastępowani przez zawodowego pełnomocnika procesowego. Nie ma też podstaw do przyjęcia, że na Sądzie Okręgowym spoczywał obowiązek ponownego wezwania fachowego pełnomocnika procesowego uczestników do kolejnego uzupełnienia pisma z dnia 4 listopada 2015 roku i wyjaśnienia wskazanych wyżej kwestii zwłaszcza, że także w zażaleniu skarżący, mimo znanej im treści uzasadnienia postanowienia o odrzuceniu apelacji, omówionych rozbieżności nie wyeliminowali.

Z podanych przyczyn zażalenie uczestników postępowania podległo oddaleniu jako niezasadne (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

jw

kc